

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๔ /๒๕๖๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เกี่ยวกับบันทึกการปฏิบัติงานและรายงาน
การแสวงหาข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอข้อมูล
ข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ เกี่ยวกับกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมี
มติไม่รับเรื่องและผู้อุทธรณ์ร้องทุกกล่าวโทษนาย ข. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัด
กรุงเทพมหานคร กับพวก ไว้ไต่สวนข้อเท็จจริง ดังนี้

๑. บันทึกการปฏิบัติงานตามแบบ สว.๒ ป.ป.ช.๒ ทุกฉบับในเรื่องกล่าวหา
๒. รายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและการรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหา
พร้อมทั้งความเห็นต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อนำเสนอคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติโดยขอให้ถ่ายทอดการรับทราบความเห็น ข้อสั่งการของผู้บังคับบัญชา หรือของคณะกรรมการ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
๓. สรรพเอกสารพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้เรียกมาเพื่อประกอบการพิจารณา รวมถึง
การพิจารณาของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทุกครั้ง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหนังสือ ลับ ที่ ปช
๐๐๐๒/๐๔๓๑ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยรายงานการประชุม
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในการประชุมครั้งที่ ๘๐๔ - ๗๘/๒๕๕๙ เมื่อ
วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ เฉพาะในส่วนที่ปรากฏเหตุผลการวินิจฉัย ส่วนเอกสารรายการอื่น ๆ ปฏิเสธ
การเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ

หน้า ๑ ใน ๓ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๗๘ / ๒๕๖๑

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อยกับพวกไปยังนายกรัชมุนตรี ต่อมาสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวไปให้กรุงเทพมหานครเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง แต่ปลัดกรุงเทพมหานคร (นาย ข.) เห็นว่าเป็นการร้องเรียนการทำงานของเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางกอกน้อย จึงส่งเรื่องให้สำนักงานเขตบางกอกน้อยดำเนินการ และสำนักงานเขตบางกอกน้อยได้รายงานข้อเท็จจริงไปยังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้อุทธรณ์เห็นว่า รายงานดังกล่าวของสำนักงานเขตบางกอกน้อยเป็นการรายงานเท็จ และการกระทำของนาย ข. ปลัดกรุงเทพมหานคร ที่ไม่เสนอหนังสือของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เป็นการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ จึงมีหนังสือร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์ให้ดำเนินคดีกับนาย ข. กับพวก สถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์ได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้สำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้แสวงหาข้อเท็จจริง และเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติไม่รับเรื่องกล่าวหาทั้ง ๒ ไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติไม่รับเรื่องและผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์กล่าวโทษนาย ข. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดกรุงเทพมหานคร กับพวก ไว้ไต่สวนข้อเท็จจริง จำนวน ๓ รายการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของสำนักงาน ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบกับการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยมีมติไม่รับเรื่องกล่าวหาทั้ง ๒ ข้อกล่าวหาไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนอกจากจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ยังไม่ทำให้การบังคับใช้

คำวินิจฉัย ที่ สค ๗๕ / ๒๕๖๑

กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

(นางวนิดา สักการโกศล)

หัวหน้าคณะที่ ๒

พลโท

(พรเลิศ วรสีหะ)

กรรมการ

(นางรัศมี วิศทเวทย์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก)

กรรมการ

(นายฉัตรรัตน์ หิรัญเชาวีวัฒน์)

กรรมการ

(นายรัตตะ วุฒิสันต์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๗๑ มกราคม ๒๕๖๑